MOJA BÁBIKA

Zuzana Kováčová Švecová

Dnes je sobota a Barbora je doma. Je vo svojej izbe. Spieva si pieseň, ktorú sa naučila v škole.

„**Ahoj, ahoj, dobrý deň. Ahoj,** dnes je pekný deň.“

„Ahoj, ahoj, dobrý deň. Ahoj, dnes je pekný deň.“

Spieva ju stále dokola.

„Čo to spievaš?“ pýta sa jej brat Oskar.

Zoberie si **vláčik** a ešte niečo a uteká preč.

Barbora sa usmeje. Oskar je malý. Ešte nechodí do školy. Ona je už veľká. V škole spieva, kreslí a maľuje.

V izbe má veľa **hračiek**. Je tu aj **kačka**, **medveď**, **auto** aj **lego**.

Ale čo bude robiť teraz?

Áno, už to vie! Barbora má novú **knihu.** Prečíta z nej rozprávku svojej obľúbenej **bábike.**

Ale kde je **bábika**?

Pozrie sa na posteľ - **bábika** tam nie je.

Pozrie sa do kočíka – **bábika** tam nie je.

Barbora je smutná.

Klop, klop! Klop, Klop! Niekto klope na dvere.

„Kto je to?“ opýta sa Barbora.

Dvere sa otvoria. To je Oskar. Stojí vo dverách a drží **bábiku.**

„Tu je tvoja **bábika.** Už sa nechce voziť na **vláčiku.“**

Barbora sa zas usmieva. Sadne si na stoličku. Vezme **bábiku** a číta jej novú rozprávku.

